

J. Azurmendiren "PNV/EA"ri ohar batzuk

J. Azurmendiren artikulua irakurri ondoren, eta EAJko alderdikidea naizenez, bronka dexentea jaso dudalakoan nago; agian ongi merezitako bronka, baina hala ere Azurmendi Jaunari zertxobait esan beharrean aurkitzen naiz.

Txikizio honen "estrategia" dela eta, nik ikusi dudan estrategia, batez ere EBBko kide batzuegan, zeren eta kolore bietakoak bait zeuden, Alderdia zaintzearen estrategia izan da. Zaintze horrek ez du aldetari uko egitea esan nahi, baizik eta egin behar diren aldaketa guztiak, inolako salbuespenik gabe, indarrean dauden araudiak errespetatuz egitea beharrezkoa dela; eta araudi horiek, beste edozein arlo bezala, aldagarriak direla, gehiengo batek horrela nahi badu. Geure araudiak direla eta ez direla, hainbat gauza esan eta idatzi da; ni ez noa orain geure araudien azalpena ez defentsa egitera, baina gauza bat argi utzi nahi dut: Araudiak dira guk geuk, alderdikideok, geure Alderdian jokatzeko eman eta onartu ditugun jokabideak eta guk geuk, alderdikideok, nahi dugunean aldatuko direnak.

Atzoko "kritikoe" gaur egungo EAkoek, krisiaren prozedura luzee-gian —eta bakoitzak jakingo du zergatik izan den hain luzea— ez dute alderdia aldatzeko eta, zehatzago esango dut, "zoritarreko" araudiak aldatzeko, bere osotasunean edota atal batzuetan, inolako proposamenik

egin; eta kontutan hartu behar dugu, berek egindako edozein proposamen EAJko Batzar Nagusian eta, horren ondorioz, araudi-aldaketa balitz behintzat derrigorrez, Alderdiko Uri Erakunde guztietan, alderdikide guztien artean eztabaidatu beharra egongo zela, zeren "kritikoak" EBBko eta Batzar Nagusiko partaideak bait ziren. Aukera hori izan zuten krisiaren prozesu luze horretan, eta ez zuten inoiz erabili, eta horren arrazoia, nere ustez, beren *estrategi* mezu ezezkorra zabaltzea izan da, inolako irtenbide zehatzik aurkeztu gabe (irtenbide zehatzak aurkezteak definitzea eskatzen du, eta hori "kritiko"en multzo ezberdin eta berezi horri ez zitzaion komeni). Nere buruari sarritan egin nion galdera berriz ere bururatzen zait: "zer nahi zuten kritikok?" Galdera hau krisiaren prozesu osoan errepikatu nuen, batzarreetan, elkarrizketetan eta kritikoren batekin hitz egiteko izan nuen aukera guztitan, eta ez nuen erantzunik jaso.

Esandakoak esan arren, nik ez dut nere burua engainatu nahi. Nik eta alderdikideok (EAJn jarraitzen dugunok) txikizio honetan erruaren zati bat izango dugu, agian ez dugu bidea asmatu edota ez dugu jakin gertatutakoak behar bezala azaltzen eta saltzen (besteek bai, noski!); eta, horregatik, geure autokritika berehala egin behar dugu, eta egiten ari gara.

Amaitzeko, eta Azurmendi Jaunak jarritako adibidearekin jarraituz, injineruari zubia apurtzen badiote, apurtzaileari ere kontuak eskatu behar harko zaizkio, eta ez injineruari bakarrik, EAJ berez apurtu ez delako.

Hala ere, geroari begiratu behar diogu, eta EAJk Euskadik nahi duen askatasunezko gero horren alde lanean jarraituko du.

Mikel Etxebarria Etxeita.